

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ एकस्मिन्पक्षे गते परस्मिन्पक्षे श्रातिवर्षे च तदेव षण्मासाशनं भवति ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संवत्सरमिति एकैकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासं जलमात्राहारो भवेदिति वाक्यार्थः यथाश्रुतार्थं
 अहिंसानिरतौ नित्यं सत्यवाग्विजितेन्द्रियः ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य सफलं समुपाश्रुते ॥ ४२ ॥ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ षष्ठे काले तु कौंतेय नरः संवत्सरं क्षिपन् ॥ ४३ ॥ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ ४४ ॥ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ अष्टमेन तु भक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप ॥ ४५ ॥ गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ हंससारसयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ ४६ ॥ पंचाशतं सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ पक्षे पक्षे गते राजन्यो श्रीयाद्वर्षमेव तु ॥ ४७ ॥ षण्मासानशनं तस्य भगवानंगिरा ब्रवीत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः ॥ ४८ ॥ वीणानां वहलुकीनां च वेणूनां च विशांपते ॥ सुघोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्तः सप्रतिबोध्यते ॥ ४९ ॥ संवत्सरमिहैकं तु मासि मासि पिबेदपः ॥ फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरो नृप ॥ ५० ॥ सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ समतिंच सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ ५१ ॥ मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते ॥ विधित्व नशन स्याद्दुःपार्थधर्मविदो जनाः ॥ ५२ ॥ अनातो व्याधिरहितो गच्छेद नशनं तु यः ॥ पदे पदे यज्ञफलं स प्राप्नोति न संशयः ॥ ५३ ॥ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ ५४ ॥ शतं चाप्सरसः कन्यारमयं त्यपितं नरं ॥ आतो वा व्याधितो वा पि गच्छेद नशनं तु यः ॥ ५५ ॥ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ कांचीनूपुरशब्देन सुप्तश्चैव प्रबोध्यते ॥ ५६ ॥ सहस्रं हंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति ॥ स गत्वा स्त्रीशताकीर्णं रमते भरतर्षभ ॥ ५७ ॥ क्षीणस्याप्यायनं दृष्टं क्षतस्य क्षतरोहणं ॥ व्याधितस्यौषधग्रामः क्रुद्धस्य च प्रसादनं ॥ ५८ ॥ दुःखितस्यार्थमानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनं ॥ न चैते स्वर्गकामस्य रोचंते सुखमेधसः ॥ ५९ ॥ अतः सकामसंयुक्ते विमाने हेमसन्निभे ॥ रमते स्त्रीशताकीर्णे पुरुषो लंकृतः शुचिः ॥ ६० ॥ स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मषः ॥ अनश्वन्देहमुत्सृज्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ६१ ॥ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि ॥ वैदूर्यमुक्ताखचिते वीणामुरजनादिते ॥ ६२ ॥ पताकादीपिकाकीर्णे दिव्यघटानि नादिते ॥ स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुखमेधते ॥ ६३ ॥ यावन्तिरोमकूपानि तस्य गात्रेषु पांडव ॥ तावन्त्येव सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ ६४ ॥ नास्ति वेदात्परं शाखं नास्ति मातुः समो गुरुः ॥ न धर्मात्परमो लाभस्तपोऽप्यनशनात्परं ॥ ६५ ॥

महणे जीवनाशप्रसंगात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ स्वर्गकामस्य क्षीणत्वाद्यवस्थां प्राप्तस्याप्यायनादयो न रोचन्तेऽप्यितुज्जंडुः खंसहमान एव स त्वनपो वर्धयतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥